

הוא מציע שלושה גישות, ושלושה במקרים, כסגני הרמטכ"ל.

- עטת רואה המקיר בה"ל בימי שלום :
- (א) כוח בכוננות צבאית מידית
- (ב) החזקת ציוד מלחמתי
- (ג) אימון כוח האדם ~ כדיר ועתודות.
- (ד) עזרה לשלטון המרכזי במקרים יוצאים מן הכלל (אסונות טבע, התפרעויות חמורות).

24.8.53, יום ב'

בא אצלי הערב מסה (ש.). נכתבך דבר חוק מרות הבנות וחוק הנשואין.
 חוא הסכים לשמירה סגני החוקים יהיו צמודים, שכירא דרש שבחוק גיוס הבנות
 יעשו 4 חיקונים 1) לבח ההיה חומש הבחירה על מקום עבודה, 2) בועדות
 יהיה רוב דחי, וזה יקבע בחוק, 3) שני שרים יהיו אחראים לחוק - עד עבודה
 ושר הדתות, 4) החוק יתקבל רק לאחר חוק הנשואין. מסה הסכים לאחר, הבטיח
 שיהיה רוב דחי בועדה, אבל מבלי קביעה חוקית, החנגד לשלוש, תסכים לצמידות,
 שני החוקים יתקבלו באותו יום, תחיה חוק גיוס הבנות, אחרי חוק הנשואין.
 הועדה הבניסה שני חיקונים לחוק הנשואין - על חובת גירושית, ועל עונשים
 למי שאינו נותן חליצה. דיון מתנגד לשני החיקונים, ובועדת הממשלה -

הצטרפו לרוזן לבון וסרלין. הוא קורא כהר ישיבה כיוחדת של הממשלה לחליט בדבר.

השתתפי על עמדת רוזן. יש להתנגד אולי לחוק כולו, אבל אם עקרון החוק מחקבל - ההיקונים הם חשובים ויש לעמוד עליהם.

כשה הביא לפני עוד בעיה: כועזת הכדינית דנו על 1) טענת הממשלה בארה"ב, יורט לביינגברג על פעולה בקרב הנוער בארה"ב, המכורה עכשיו לפו"מ ולטע"מ בסוכנות. דובקין מציע - גולדה לאמריקא, למסלגהן זיאמה בטקום ביינגברג, יוסף יזרעאל - לנער. ההצעה האחרונה טובה, ההנגדתי לפהים הראשונות, זיאמה אריך ללכת לדבר, וגולדה צריכה להשאר שם. לדברי משה גולדה "מאוזנת" עכשיו ואינה חושבת על עזיבת הממשלה.

25.8.53, יום ג'

סוף סוף ניתן פסק דין לאנשי המחתרת: בדר נידון ל-12 שנה, חרומי - 10, בלוטנטל - 7, מזרחי 5, בדויאן ודרומי - 4, כנדל 3, שרעבי 3, העיזי 2, בדעון 2, מלכוב, מבורי ומפסידה - 7.

- שוב בא משה, והביא לי מרשת ההצבעה באו"ם על צרוף הודו לוועדה. המתנגדים הם רק ארה"ב, 15 ארצות אמריקא לטיניות, סרביה ויוון. כל אירופה (מחוץ ללובטבורג) וכל הקומוניולט הבריטית, וגם צרפת בעד צרוף צרפת.